

Николай Пеняшки

Хайку

Красива жена
под цъфналата липа.
Майско слънце.

* * *

Влюбена девойка
сред лехи от рози.
Дъждовен е денят

* * *

На клон изсърнал –
настръхнали са птици
след силна буря.

* * *

Облачно утро
в росата се събуди –
роза разцъфтя.

* * *

Под слънчевото небе
до кости мокър –
ще те чакам влюбен.

* * *

Песента се лее
в сърцето влюбено.
Щастлив е денят.

* * *

Облачно утро
в очите се разтвори
в дъжд от сълзи.

* * *

Хора свирете!
Пролетта се разпука.
Птици запяха.

* * *

Отдръпни се -
луната да погледна!
Ще те любя!

* * *

Дадох ти любов
със цялата си същност -
попаднах в капан.

* * *

От изгряващата луна
падна една сълза -
сърцето ме заболя.

* * *

Сребролунна нощ.
Оскъдните ми мисли
утрото посрещат.

* * *

Нежна музика
душата ми разлиства.
пролетта цъфти.

* * *

Прекрасна муза
поезията ражда.
Душата нежна.

* * *

Гласът на птица.
Небето почернява.
Утрото изгря.

* * *

Пролет ухае.
Южнякът стопли земята.

Ниви пожълтяха.

* * *

Блестят звездите.
Аромат на гроздов сок
във въздуха струи.

* * *

Гласът на птица
през гъстата мъгла.
Нежна музика.

* * *

Послушай дъжда!
Реката пълноводна
песента запя.

* * *

Върху жицата
гълъбите кацнаха.
Горещо лято.

* * *

Зимният вятър
навява тъжни мисли.
Слънчево утро.

* * *

Нежни струни.
Сърцето е щастливо.
Жена прекрасна.

* * *

Шуми реката.
Наблизо е гората.
Минзухар цъфти.

* * *

Звездите блестят

а мракът сърдит плаче.
Златисто утро.

* * *

Гората плаче.
Нощните птици пеят.
Зимата гонят.

* * *

Нощта се спусна.
Песента на птиците
събуди утрото.

* * *

Ах, това лято
стопи зимната шапка.
Покривът топъл.

* * *

Върху покривът
черен котарак лежи.
Слънце напича.

* * *

Слънцето пече,
на пясъка девойка.
Морските вълни.

* * *

Слънце напича
в пустинята Сахара,
виждам Оазис.

* * *

На канарата
турист лежи на припек.
Слънцето плаче.

* * *

Две костенурки
под горските дървета.
Влюбена девойка

* * *

Щъркели летят –
моята жена ражда.
Синът заплака.

* * *

Облаци черни.
Небесен гръм страховит
плаши хората.

* * *

Дъждът, под който
се любихме двамата,
днес вече стихна.

* * *

Зеленият клон
посивя от гълъби.
Деца играят.

КРАЙ

© Николай Пеняшки

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8179>]